

С. В. КРАВЧЕНКО

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ НАУКОВОГО ТА ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО СУПРОВОДУ У СФЕРІ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я

ДУ «Інститут громадського здоров'я ім. О. М. Марзєєва НАМН України», м. Київ, Україна

Мета: аналіз сучасної законодавчої бази нормативно-правового регулювання організації наукового та інформаційно-аналітичного супроводу органів державної влади, що формують державну політику у сфері громадського здоров'я.

Матеріали і методи: що використані при виконанні роботи: бібліосемантичний, структурно-логічного аналізу, системного підходу та аналізу.

Результати. Проаналізовано законодавчі та нормативно-правові документи щодо регулювання організації наукового й інформаційно-аналітичного супроводу органів державної влади, що формують державну політику у сфері громадського здоров'я: Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», Закон України «Про забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення», Закон України «Про захист населення від інфекційних хвороб», Закон України «Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ», Закон України «Про протидію захворюванню на туберкульоз», Правила санітарної охорони території України, що затверджені Постановою Кабінету Міністрів України (КМУ).

Висновок. У статті розкрито сучасний стан і сутність законодавчого нормативно-правового регулювання організації наукової та інформаційно-аналітичної підтримки органів державної влади України, що формують державну політику у сфері громадського здоров'я.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: громадське здоров'я; публічне управління; державна політика; орган державної влади; науковий супровід; інформаційно-аналітичний супровід.

У країнах-членах Європейського регіону ВООЗ відбувається зміна парадигми в галузі охорони здоров'я: акценти з проблем смертності й захворюваності зміщуються на завдання покращення здоров'я і підвищення рівня благополуччя. Прийняття Україною парадигми громадського здоров'я передбачає трансформацію центрального органу державної влади у сфері охорони здоров'я із органу формування та реалізації державної політики в орган державної влади, що координує ці процеси [5].

Водночас виконання зазначених завдань неможливе без належної організації наукового та інформаційно-аналітичного супроводу органів державної влади, що формують державну політику у сфері громадського здоров'я. Які потребують для прийняття рішень і формування політики експертної аналітичної обробки фактичних та наукових даних [6]. Це пояснюється тим фактом, що ефективність управлінської діяльності органів державної влади напряму залежить від рівня їхньої інформаційно-аналітичної та наукової підтримки [1], яка може надати суб'єктам публічного управління низку можливостей. До таких можливостей належать автоматичне планування діяльності, використання експертних систем, які виконують частину рутинної роботи, та налагодження діалогу між наукою і практикою в режимі реального часу. Інформаційні ресурси можуть засто-

суватися і як допоміжний засіб для внутрішніх процесів публічного управління, і для опублікування його найважливіших результатів. Останнє робить стратегію розвитку публічного управління прозорішою та зрозумілішою людині, що є головним аспектом європейського публічного управління [2].

Мета роботи: аналіз сучасної законодавчої основи (бази) нормативно-правового регулювання організації наукового та інформаційно-аналітичного супроводу органів державної влади, що формують державну політику у сфері громадського здоров'я.

Матеріали і методи, що використані при виконанні роботи: бібліосемантичний, структурно-логічного аналізу, системного підходу та аналізу.

Результати дослідження та їх обговорення. Законодавчою основою нормативно-правового регулювання організації наукового та інформаційно-аналітичного супроводу органів державної влади, що формують державну політику у сфері громадського здоров'я, є Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» 1992 р. [7], Закон України «Про забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення» 1994 р. [11], Закон України «Про захист населення від інфекційних хвороб» 2000 р. [12], Закон України «Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які

живуть з ВІЛ» 1991 р. [14], Закон України «Про протидію захворюванню на туберкульоз» 2000 р. [13], Правила санітарної охорони території України 2011 р., що затверджені Постановою Кабінету Міністрів України (КМУ) [10].

Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» 1992 р. (Основи законодавства України про охорону здоров'я) містить загальні засади інформаційного забезпечення діяльності органів державної влади у сфері охорони здоров'я. Його метою проголошено насамперед забезпечення реалізації відповідних складових права людини на охорону здоров'я [7], закріплених у ст. 49 Конституції України 1996 р. [3]. Конкретизуючи ці положення, Основи законодавства України про охорону здоров'я передбачають, зокрема, що кожна людина має право на безпечне для життя і здоров'я навколишнє природне середовище; санітарно-епідемічне благополуччя території і населеного пункту, де вона проживає; достовірну та своєчасну інформацію про стан свого здоров'я і здоров'я населення, включаючи існуючі і можливі фактори ризику та їх ступінь.

Оскільки дотримання цих складових права на охорону здоров'я потребує відповідного наукового та інформаційно-аналітичного супроводу, Основи законодавства України про охорону здоров'я містять загальне положення про те, що однією з відповідних гарантій є організація державної системи збирання, обробки й аналізу соціальної, екологічної, спеціальної медичної та реабілітаційної статистичної інформації. Відзначимо, поряд із цим, що окрема стаття (ст. 20) Основ законодавства України про охорону здоров'я присвячена питанню наукового забезпечення охорони здоров'я. У ній вказано, що держава сприяє розвитку наукових досліджень у сфері охорони здоров'я і впровадженню їхніх результатів у діяльність закладів та працівників охорони здоров'я. Дослідження, що проводяться академічними і відомчими науковими установами, навчальними закладами та іншими науковими установами і підрозділами або окремими науковцями, фінансуються на конкурсній основі з державного бюджету, а також за рахунок будь-яких інших джерел фінансування, що не суперечать законодавству. Всі державні цільові програми у сфері охорони здоров'я та найважливіші заходи щодо їхнього здійснення підлягають науковій експертизі, яка проводиться відповідно до Закону у провідних національних і міжнародних установах, визначених КМУ. Крім того, Основи законодавства України про охорону здоров'я передбачають, що держава забезпечує не лише планомірне, а й науково обґрунтоване попередження, лікування, локалізацію та ліквідацію масових інфекційних захворювань [7].

Закон України «Про забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення» 1994 р. містить загальні положення стосовно організації наукового та інформаційно-аналітичного супроводу діяльності органів державної влади,

що формують державну політику у сфері громадського здоров'я, хоча така підтримка і загалом є ключовим чинником забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення. Зазначене впливає із того, що ефективної організації наукового та інформаційно-аналітичного супроводу потребує ціла низка передбачених Законом заходів, з-поміж яких:

- створення та ведення Державного реєстру небезпечних факторів, в якому наводяться назви небезпечних хімічних речовин та біологічних чинників, дані про їхнє призначення, властивості, методи індикації, біологічну дію, ступінь небезпеки для здоров'я людини, характер поведінки у навколишньому середовищі, виробництво, гігієнічні регламенти застосування тощо (ст. 9);

- державна санітарно-епідеміологічна експертиза, яка полягає в комплексному вивченні документів (проектів, технологічних регламентів, інвестиційних програм тощо), а також діючих об'єктів та пов'язаних із ними небезпечних факторів на відповідність вимогам санітарних норм (ст. 10 – ст. 12);

- більшість основних напрямів діяльності державної санітарно-епідеміологічної служби (здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду; вивчення, оцінка і прогнозування показників здоров'я населення залежно від стану середовища життєдіяльності людини, встановлення факторів навколишнього середовища, що шкідливо впливають на здоров'я населення; підготовка пропозицій щодо забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення; проведення санітарно-епідеміологічних розслідувань захворювань; державний облік інфекційних і професійних захворювань та отруень) (ст. 33).

Відповідно, передбачені у ст. 40 і ст. 41 Закону повноваження державних санітарних лікарів (здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду за дотриманням санітарного законодавства; систематичний аналіз санітарної та епідемічної ситуації, показників здоров'я населення, окремих його груп; визначення факторів, що можуть шкідливо впливати на здоров'я населення; контроль за проведенням санітарних і протиепідемічних заходів, виконанням програм профілактики захворювань, охорони здоров'я населення; визначення необхідності профілактичних щеплень та інших заходів профілактики у разі загрози виникнення епідемій, масових отруень і радіаційних уражень; розслідування причин та умов виникнення захворювань і подання матеріалів з цих питань компетентним органам для притягнення винних до відповідальності) не можуть бути виконані без належної організації наукового та інформаційно-аналітичного супроводу.

Виходячи із зазначеного, кілька статей Закону присвячено саме питанням наукового та інформаційно-аналітичного супроводу Державної санітарно-епідеміологічної служби (Держсанепідслужби). Втім, вони мають загальний характер, зокрема стаття 36 Закону окреслює напрямки наукової роботи в даній сфері і визначає відпо-

відальні установи, передбачаючи, що вивчення, оцінку, прогнозування, визначення критеріїв шкідливого впливу факторів навколишнього середовища на здоров'я населення, санітарно-епідеміологічну експертизу, гігієнічну регламентацію небезпечних факторів, наукове обґрунтування санітарних і протиепідемічних заходів, а також фундаментальні та прикладні дослідження в галузі профілактики захворювань населення здійснюють наукові установи гігієнічного та епідеміологічного профілю. Так само загальними є і норми статті 37 Закону, які визначають наступне:

по-перше, інформаційне забезпечення Держсанепідслужби здійснюється з метою вивчення, оцінки, прогнозування санітарної та епідемічної ситуації, розробки заходів, спрямованих на запобігання, усунення або зменшення шкідливого впливу факторів навколишнього середовища на здоров'я людей, а також інформування з цих питань органів виконавчої влади, громадських організацій і громадян;

по-друге, інформаційне забезпечення Держсанепідслужби здійснюється системою державної, галузевої та оперативної звітності, а характер, обсяг, порядок і строки подання цієї інформації визначаються за поданням головного державного санітарного лікаря України у встановленому законодавством порядку [11].

Ці ж риси притаманні Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» 2000 р. Належної організації наукового та інформаційно-аналітичного супроводу потребують насамперед такі передбачені Законом заходи, як розробка і реалізація державних цільових програм у сфері захисту населення від інфекційних хвороб, що належить до сфери повноважень КМУ (ст. 3 Закону); аналіз і прогнозування епідемічної ситуації в Україні; внесення на розгляд КМУ пропозицій щодо профілактики та зниження рівня інфекційних хвороб; розробка методів профілактики інфекційних хвороб; проведення відповідних наукових досліджень; ведення державного обліку та реєстрації інфекційних хвороб, що є компетенцією інших центральних органів виконавчої влади, насамперед Міністерства охорони здоров'я України (МОЗ) (ст. 6, ст. 35 – ст. 37); контроль за додержанням санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних та ветеринарних правил і норм, правил торгівлі та побутового обслуговування населення; проведення аналізу епідемічної ситуації в регіоні та контролю за її станом, що підпадають під сферу компетенції місцевих органів влади (ст. 4); здійснення заходів санітарної охорони території, карантину, обмежувальних протиепідемічних заходів, різні функції щодо яких розподілені між центральними, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування (ст. 28–32).

Особливого значення науковий та інформаційно-аналітичний супровід набуває у сфері обліку та реєстрації інфекційних хвороб, епідеміологічних обстежень (Розділ VII Закону). Зокрема, йдеться про функціонування системи

обов'язкової реєстрації кожного випадку інфекційної хвороби незалежно від місця і обставин виявлення та оперативного (екстреного) повідомлення про нього закладів охорони здоров'я; ведення відповідного обліку; епідеміологічні обстеження (розслідування) епідемій та спалахів інфекційних хвороб [12].

Так само потребує наукового та інформаційно-аналітичного супроводу реалізація Закону України «Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ» 1991 р., покладає на державу обов'язки здійснювати постійний моніторинг епідемічної ситуації та контролю за здійсненням заходів із запобігання захворюванню на ВІЛ-інфекцію; включення питань щодо профілактики ВІЛ-інфекції та здорового способу життя до навчальних програм для навчальних закладів; державного санітарно-епідеміологічного нагляду за безпекою лікувально-діагностичного процесу в закладах охорони здоров'я усіх форм власності (ст. 4); вести облік людей, які живуть з ВІЛ (ст. 9) [14], Порядок щодо якого затверджено наказом МОЗ від 10.07.2013 р. № 585 «Про затвердження нормативно-правових актів з питань вдосконалення організації медичної допомоги людям, які живуть з ВІЛ» [8].

Закон України «Про протидію захворюванню на туберкульоз» 2000 р. визначає ряд повноважень МОЗ, реалізація яких неможлива без організації наукового та інформаційно-аналітичного супроводу, а саме:

– аналізує і прогнозує епідемічну ситуацію в Україні, у тому числі в окремих регіонах, розробляє пропозиції щодо здійснення профілактики і зниження рівня захворюваності на туберкульоз, поліпшення епідемічної ситуації та подає їх на розгляд КМУ;

– забезпечує функціонування системи епідеміологічного моніторингу захворювання на туберкульоз;

– забезпечує інформування населення з питань запобігання виникненню та поширенню туберкульозу, епідемічної ситуації щодо захворюваності на туберкульоз в Україні та світі.

Порядок ведення реєстру хворих на туберкульоз затверджено наказом МОЗ від 19.10.2012 р. № 818 «Про затвердження Порядку ведення реєстру хворих на туберкульоз» [9].

Правила санітарної охорони території України 2011 р. містять наступні заходи, здійснення яких потребує наукового та інформаційно-аналітичного супроводу:

– інформування визначеним МОЗ Національним координатором з питань Міжнародних медико-санітарних правил МОЗ про випадки в інших державах хвороб, що несуть загрозу для населення, здійснення Національним координатором аналізу інформації, наданої закладами Державної санітарно-епідеміологічної служби України (Держсанепідслужби);

– забезпечення МОЗ державних та комунальних закладів охорони здоров'я, медичних служб

міністерств, інших центральних органів виконавчої влади оперативною інформацією про зміну епідемічної ситуації в Україні та інших державах;

– збір Держсанепідслужбою даних про осіб, щодо яких є підозра на інфекційну хворобу, що має міжнародне значення;

– розробка державними органами у сфері охорони здоров'я планів санітарної охорони території та захисту населення від інфекційних хвороб;

– подання Держсанепідслужбою інформації про осіб, за якими встановлюється медико-санітарне спостереження, закладам охорони здоров'я за місцем проживання (перебування) таких осіб та контроль своєчасності і якості його проведення [10].

Поза межами дослідження даної статті залишився ще один важливий інституційний аспект покращення наукового та інформаційно-аналітичного супроводу органів державної влади, що формують державну політику у сфері громадського здоров'я. Видається, що з метою оптимізації та узагальнення вищевикладеного законодавства доцільно порушити питання ухвалення Кодексу законів України «Про громадське здоров'я», що дасть змогу визначити права та обов'язки суб'єктів громадського здоров'я, а також дозволить покращити систему інформаційно-аналітичної та наукової підтримки органів

державної влади, удосконалити відповідні процеси, підвищити ефективність використання наявних інформаційних ресурсів щодо громадського здоров'я [4].

Висновки

Науковий та інформаційно-аналітичний супровід органів державної влади України, що формує державну політику у сфері громадського здоров'я, не носить комплексний та системний характер на сучасному етапі трансформації і не відповідає вимогам сьогодення. На даний час відсутня єдина система наукового та інформаційно-аналітичного супроводу прийняття і впровадження рішень у сфері громадського здоров'я.

Науковий та інформаційно-аналітичний супровід органів державної влади, що формують державну політику у сфері громадського здоров'я, має ґрунтуватися на зборі й аналізі фактичних та наукових даних. Бути безперервним, комплексним й системним процесом, що передбачає створення, зберігання, захист, передачу, обробку, дослідження й застосування інформації в діяльності системи органів публічної влади.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з вивченням ефективності наукового та інформаційно-аналітичного супроводу органів державної влади, що формують державну політику у сфері громадського здоров'я.

Список літератури

1. Гажієнко Г. Деякі аспекти інформаційного забезпечення органів державної влади (на обласному рівні) / Г. Гажієнко // 36. наук. праць УАДУ при Президентові України. – 1998. – Вип. 1. – С. 406–412.
2. Дніпров О. С. Парадигма виконавчої влади в Україні: адміністративно-правовий аспект : дис. доктора юрид. наук : 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / О. С. Дніпров ; Національний університет «Львівська політехніка» Міністерства освіти і науки України. – Львів, 2019. – С. 19–20.
3. Конституція України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. Ст. 49 // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
4. Кравченко С. В. Сучасний стан та перспективи удосконалення системи інформаційно-аналітичної підтримки органів державної влади, що формують державну політику в сфері громадського здоров'я / С. В. Кравченко // Україна. Здоров'я нації. – 2021. – № 4. – С. 43–50.
5. К разработке дорожной карты по реализации Повестки дня в области устойчивого развития на период до 2030 г. в Европейском регионе ВОЗ. Рабочий документ. Европейский региональный комитет, 66-я сессия [Электронный ресурс]. – Копенгаген, Дания, 12–15 сентября 2016 г. – Режим доступа : https://www.euro.who.int/_data/assets/pdf_file/0015/319110/66rs04r_SDGs_160763.pdf.
6. Михайленко П. М. Інформаційні та інституційні ресурси формування державної політики у сфері охорони здоров'я в Україні / П. М. Михайленко, Ю. М. Скалецький, С. В. Протас // Вісник соціальної гігієни та організації охорони здоров'я України. – 2021. – № 2. – С. 62–68.
7. Основи законодавства України про охорону здоров'я : Закон України від 19.11.1992 р. № 2801-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 4. – Ст. 19.
8. Порядок ведення обліку людей, які живуть з ВІЛ, та здійснення медичного нагляду за ними, затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження нормативно-правових актів з питань вдосконалення організації медичної допомоги людям, які живуть з ВІЛ» від 10.07.2013 р. № 585 // Офіційний вісник України. – 2013. – № 67. – С. 107.
9. Порядок ведення реєстру хворих на туберкульоз, затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження Порядку ведення реєстру хворих на туберкульоз» від 19.10.2012 р. № 818 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 88. – С. 28.
10. Правила санітарної охорони території України, затверджені Постановою Кабінету Міністрів України від 22.08.2011 р. № 893 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 65. – С. 19.
11. Про забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення : Закон України від 24.02.1994 р. № 4004-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 27. – Ст. 218.

12. Про захист населення від інфекційних хвороб»: Закон України від 06.04.2000 р. № 1645-III // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 29. – Ст. 228.
13. Про протидію захворюванню на туберкульоз : Закон України від 05.07.2001 р. № 2586-III // Офіційний вісник України. – 2001. – № 31. – С. 40.
14. Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ : Закон України від 12.12.1991 р. № 1972-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 11. – Ст. 152.

References

1. Gazhiienko, G. (1998). Deyaki aspekty informacijnogo zabezpechennya organiv derzhavnoyi vlady (na oblasnomu rivni) [Some aspects of information support of public authorities (at the regional level)]. *Zbirnyk naukovykh prac UADU pri Prezydentovi Ukrainy – Collection of scientific works of UADU under the President of Ukraine*, 1, 406-412 [in Ukrainian].
2. Dniprov, O.S. (2019). Paradigma vikonavchoyi vlady v Ukraini: administrativno-pravovij aspekt [The paradigm of executive power in Ukraine: administrative and legal aspect]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Lviv: Nacionalnij universitet «Lvivska politehnika» Ministerstva osvity i nauky Ukrainy [in Ukrainian].
3. (1996). St. 49 Konstituciyi Ukrainy vid 28.06.1996 r. № 254k/96-VR [Constitution of Ukraine dated June 28, 1996 No. 254k / 96-VR. Art. 49]. *Vidomosti Verhovnoyi Rady Ukrainy – Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*, 30, 141 [in Ukrainian].
4. Kravchenko, S.V. (2021). Suchasny stan ta perspektyvy udoskonalennya systemy informacijno-analitychnoy pidtrymky organiv derzhavnoyi vlady, sho formuyut derzhavnu polityku v sferi gromadskogo zdorovya [Current status and prospects for improving the system of information and analytical support of public authorities that shape public policy in the field of public health]. *Ukrayina. Zdorovya nacyi – Ukraine. Health of the Nation*, 4, 43-50 [in Ukrainian].
5. (2016). K razrobotke dorozhnoj karty po realizacii Poveстки dnya v oblasti ustojchivogo razvitiya na period do 2030 g. v Evropejskom regione VOZ [To develop a roadmap for the implementation of the 2030 Agenda for Sustainable Development in the WHO European Region]. Copenhagen, Denmark. Retrieved from: https://www.euro.who.int/_data/assets/pdf_file/0015/319110/66rs04r_SDGs_160763.pdf [in Russian].
6. Mihajlenko, P.M., Skaletsky, Yu.M., & Protas, S.V. (2021). Informacijni ta institucijni resursy formuvannya derzhavnoyi polityky u sferi ohorony zdorovya v Ukraini [Information and institutional resources for the formation of state policy in the field of health care in Ukraine]. *Visnyk socialnoyi gigiyeny ta organizaciyi ohorony zdorovya Ukrainy – Bulletin of Social Hygiene and Health Care Organization of Ukraine*, 2, 62-68 [in Ukrainian].
7. (1993). Zakon Ukrainy Osnovy zakonodavstva Ukrainy pro ohoronu zdorovya vid 19.11.1992 r. № 2801-XII [Law of Ukraine Fundamentals of the Legislation of Ukraine on Health Care dated November 19, 1992 No. 2801-XII]. *Vidomosti Verhovnoyi Rady Ukrainy – Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*, 4, 19 [in Ukrainian].
8. (2013). Poryadok vedennya obliku lyudej, yaki zhyvut z VIL, ta zdijshennya medychnogo naglyadu za nymy, zatverdzhenyj nakazom Ministerstva ohorony zdorovya Ukrainy «Pro zatverdzhennya normatyvno-pravovyh aktiv z pytan vdoskonalennya organizaciyi medychnoyi dopomogy lyudyam, yaki zhyvut z VIL» vid 10.07.2013 r. № 585 [The procedure for keeping records of people living with HIV and medical supervision of them, approved by the Order of the Ministry of Health of Ukraine “On approval of regulations on improving the organization of medical care for people living with HIV” dated 10.07.2013 No. 585]. *Oficijnyj visnyk Ukrainy – Official Gazette of Ukraine*, 67, 107 [in Ukrainian].
9. (2012). Poryadok vedennya reyestru hvoryh na tuberkuloz, zatverdzhenyj nakazom Ministerstva ohorony zdorovya Ukrainy «Pro zatverdzhennya Poryadku vedennya reyestru hvoryh na tuberkuloz» vid 19.10.2012 r. № 818 [The procedure for maintaining the register of patients with tuberculosis, approved by the Order of the Ministry of Health of Ukraine “On approval of the Procedure for maintaining the register of patients with tuberculosis” dated 19.10.2012 No. 818]. *Oficijnyj visnyk Ukrainy – Official Gazette of Ukraine*, 88, 28 [in Ukrainian].
10. (2011). Pravyla sanitarnoyi ohorony terytoriyi Ukrainy, zatverdzeni Postanovoyu Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 22.08.2011 r. № 893 [Rules of sanitary protection of the territory of Ukraine, approved by the Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 22.08.2011 No. 893]. *Oficijnyj visnyk Ukrainy – Official Gazette of Ukraine*, 65, 19 [in Ukrainian].
11. (1994). Zakon Ukrainy Pro zabezpechennya sanitarnogo ta epidemiologichnogo blagopoluchchya naseleennya vid 24.02.1994 r. № 4004-XII [Law of Ukraine On Ensuring Sanitary and Epidemiological Welfare of the Population dated 24.02.1994 No. 4004-XII]. *Vidomosti Verhovnoyi Rady Ukrainy – Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*, 27, 218 [in Ukrainian].
12. (2000). Zakon Ukrainy Pro zahyst naseleennya vid infekcijnyh hvorob vid 06.04.2000 r. № 1645-III [Law of Ukraine On protection of the population from infectious diseases dated 06.04.2000 No. 1645-III]. *Vidomosti Verhovnoyi Rady Ukrainy – Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*, 29, 228 [in Ukrainian].
13. (2001). Zakon Ukrainy Pro protidiyu zahvoryuvannu na tuberkuloz vid 05.07.2001 r. № 2586-III [Law of Ukraine On Combating Tuberculosis dated 05.07.2001 No. 2586-III]. *Oficijnyj visnyk Ukrainy – Official Gazette of Ukraine*, 31, 40 [in Ukrainian].
14. (1992). Zakon Ukrainy Pro protidiyu poshyrennyu hvorob, zumovlenykh virusom imunodeficytu lyudyny (VIL), ta pravovyj i socialnyj zahyst lyudej, yaki zhyvut z VIL vid 12.12.1991 r. № 1972-XII [Law of Ukraine On Combating the Spread of Diseases Caused by Human Immunodeficiency Virus (HIV) and Legal and Social Protection of People Living with HIV dated 12.12.1991 No.1972-XII]. *Vidomosti Verhovnoyi Rady Ukrainy – Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*, 11, 152 [in Ukrainian].

STANDARD AND LEGAL REGULATION OF THE SCIENTIFIC AND INFORMATION-ANALYTICAL ACCOMPANIMENT IN THE FIELD OF PUBLIC HEALTH*S. V. Kravchenko*

SI "O. M. Marzиеiev Institute for Public Health of the National Academy of Medical Sciences of Ukraine", Kyiv, Ukraine

Purpose: to analyze the current legal base of the standard and legal regulation of the scientific and information-analytical accompaniment organization of the state authorities which establish public policy in the field of public health.

Materials and Methods. Biblio-semantic, structural-logical analysis, systems approach and analysis.

Results. The standard and legal documents regarding the regulation of the scientific and information-analytical accompaniment organization of the state authorities that form public policy in the field of public health were analyzed: Law of Ukraine "Fundamentals of Legislation of Ukraine on Health Care", Law of Ukraine "On Ensuring Sanitary and Epidemiological Welfare of the Population", Law of Ukraine "On Protection of Population from Infectious Diseases", Law of Ukraine "On Counteracting the Spread of Human Immunodeficiency Virus), and legal and social protection of people living with HIV", the Law of Ukraine "On Combating Tuberculosis", the Rules of Sanitary Protection of Ukraine, approved by the Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine (CMU).

Conclusions. The article reveals the current state and essence of the legislative and standard regulatory legislation of the scientific and information-analytical organization support of the public authorities of Ukraine, which establish public policy in the field of public health.

KEY WORDS: public health; public administration; state policy; governmental authority; scientific support; information and analytical support.

Рукопис надійшов до редакції 18.11.2021 р.

Відомості про автора:

Кравченко Сергій Володимирович – магістр публічного управління та адміністрування, аспірант лабораторії безпекових стратегій в охороні здоров'я ДУ «Інститут громадського здоров'я ім. О. М. Марзєєва НАМН України»; тел.: +38(044) 292-06-03.